

פרופיל היזם החברתי

הילה כהן*

<https://doi.org/10.54301/ILGH2872>

מילות מפתח: יזם חברתי, יזם עסקי, יזמות חברתית, אישיות יזמית, מוטיבציה יזמית

הגדרה השמה דגש על תכונות מתייחסת ליזמים חברתיים כאל חדשנים, בעלי מצפוניות גבוהה, לוקחי סיכונים ופרו-אקטיביים (Carnegie, 2002 Weerawardena & Sullivan-Mort, 2002). הגדרה משלבת אשר עושה אינטגרציה בין ההגדרות השונות ומציגה התייחסות מקיפה מגדירה יזמים חברתיים כסוכני שינוי בחברה האזרחית, השמים לעצמם מטרה להשיג שינוי בר קיימא, תרים בנחישות אחר הזדמנויות להשגת המטרה, פועלים בדרכים חדשניות, מתקדמים ללא חת וללא התחשבות במשאבים העומדים לרשותם ומפגינים מחויבות גבוהה לאוכלוסיות שעבורן הם פועלים ולתוצאות פעילותם (Dees, 2003).

כדי להבין את מאפייניו של היזם החברתי חשוב להבחין בין היזם העסקי לבין היזם החברתי. היזם החברתי שונה מהיזם העסקי במטרת המיזם, אך דומה לו בסוג הפעולות שאותן הוא נוקט (Dees, 2003). היזם העסקי מחזיק במטרות כלכליות שיושגו באמצעות מוצר חדש אשר רווחיו הם האומדן לשווי, ואילו היזם החברתי מתמקד במטרות חברתיות אשר יושגו באמצעות יצירת שינוי חברתי. **היזם העסקי וממנו מסתמכים על רווח אישי עתידי, ואילו היזם החברתי אינו מצפה ואינו מארגן את פעולותיו לרווח אישי, אלא לערך בדמות שינוי עמוק לחלק מן החברה או לחברה כולה.** ניתן לומר כי ההבדל העיקרי בין יזמות עסקית ליזמות חברתית מונח בסדר העדיפויות היחסי הניתן ליצירת עושר חברתי לעומת עושר כלכלי. ביזמות עסקית עושר חברתי הוא תוצר לוואי של הערך הכלכלי, ואילו ביזמות חברתית הערך הכלכלי הוא תוצר לוואי של היזמות החברתית גם אם בצידה יש רווח כלכלי (Shane & Venkatarman, 2007; Martin & Osberg, 2000). מאפייני הרקע של יזמים חברתיים כמעט שלא נחקרו באופן מסודר ואמפירי (Van-Ryzin et al., 2009).

אך ניתן ללמוד על מאפייניו ממחקרים ראשונים בתחום, מביוגרפיות ומאנקדוטות על יזמים חברתיים בארץ ובעולם. מביוגרפיות של יזמים חברתיים עולה כי במקרים רבים יזמים חברתיים מגיעים מקבוצות של מיעוט אתני, דתי או תרבותי (Bornstein, 2004; Yunus, 2007) ומרקע סוציו-אקונומי בינוני או בינוני נמוך (Gordon, 2005), גיליהם בעת הפנייה ליזמות נע בין 25-43 ומיעוטם נמצאים בגילי 55-64 (Bosema & Levie, 2010). השכלתם גבוהה ומגוונת (Yunus, 2007; Kidder, 2004). וכך גם ניסיונם המקצועי (Bornstein, 2004).

מחקר אשר בדק את מאפייני הרקע של יזמים חברתיים בארצות הברית מצא כי היזם החברתי הממוצע הוא דווקא אישה צעירה, בעלת ידע עסקי אשר מתגוררת בערים גדולות ומגיעה מרקע סוציו-אקונומי בינוני-נמוך, היא נוטה להצהיר על עצמה כאופטימית ומאושרת, מתעניינת בפוליטיקה ובעלת

שאלת דמות היזם בכלל ודמות היזם החברתי בפרט היא סוגיה מרכזית בספרות המחקרית. יש הטוענים כי דמות היזם אינה מובחנת מדמויות אחרות והמאמץ לבנא ולאפיין אישיות יזמית הוא מאמץ עקר. לטענתם יזמות היא תכונה מגוונת, נרכשת הנמצאת במגוון היבטים אנושיים ואינה ייחודית למגזר מקצועי או לעיסוק מסוים (Galderen, 2000; Herriott, 2000). אחרים טוענים כי דמותו של היזם בתחום מסוים של יזמות - מובחנת ויש לה מאפיינים ייחודיים רק לה (Pines et al., 2002 1996; de Vries, Cormie, 2010; Kets).

שאלת דמות היזם עולה ביתר שאת בהקשר החברתי וזאת משום שמדובר בתחום אינטרדיסציפלינרי אשר מוביליו נעים בין תחומי פעולה שונים ופועלים בארגונים מסוגים שונים. אלו תחומי פעולה שונים אשר כוללים את כל קשת הפעילות האפשרית בתחומי הרווחה, החברה, החינוך, הכלכלה והסביבה ועבודה בסוגים שונים של ארגונים, כמו ארגונים ללא כוונת רווח, עסקים-חברתיים ויזמות חברתיות במסגרת עסקים. כך ההטרונגויות הגדולה מאתגרת, עוד יותר, את חקירת מאפייניו של היזם החברתי. אם כך, עולה השאלה מי הם היזמים החברתיים ומהם המאפיינים האישיים, האישיותיים והמוטיבציוניים שלהם?

תחילה חשוב לציין כי ליזמים חברתיים ניתנו הגדרות שונות ומגוונות, יש הגדרות אשר מתמקדות בהתנהגות, יש הגדרות אשר מתמקדות במוטיבציות ויש הגדרות אשר מתמקדות בדרך חשיבה או בשילוב ביניהן. הגדרה השמה דגש על ההתנהגות מציגה יזמים חברתיים כאנשים העושים דברים משמעותיים למען החברה, נוקטים פעילות יצירתית וחדשנית למען מטרה חברתית או מקימים ארגונים ומוסדות סדרתיים לצורך קידום חזונו החברתי (Drayton, 2005; Mair & Marti, 2006; Zahra et al., 2009).

* ד"ר הילה כהן היא חוקרת, מטפלת ומרצה במכללה האקדמית לחינוך ע"ש קיי. היא מלמדת קורסים בפסיכולוגיה ארגונית, התפתחותית וחברתית, קשיבות (מיינדפולנס) ומנהיגות. בעלת דוקטורט ופוסט דוקטורט מהמחלקה למנהל עסקים באוניברסיטת בן גוריון. מתמחה באישיות ובהבדלים אינדיבידואליים, היבטים פסיכולוגיים של עולם העבודה, יזמות חברתית והבדלי מגדר.

בני אדם (Leadbeater, 2001; House & Howell, 1992) וקרבה פיזית ופסיכולוגית לאוכלוסיית המטרה (Shamir, 1995). יזמים חברתיים פתוחים להתנסויות חדשות, עסוקים בהזדמנויות ובאנשים הרבה יותר מאשר בפרוצדורות ושיטות ולעיתים אף חסרים במיומנויות אדמיניסטרטיביות (Leadbeater, 2001; Cohen et al., 2019).

בר שלום ושראל (2011) חקרו סיפורי יזמות חברתית בישראל והם מציינים מספר מאפיינים משותפים ליזמים החברתיים:

א. תפיסה ביקורתית של החברה ומחויבות לשפרה באורח מעשי

ב. מגע משמעותי ואמפתי עם האחר

ג. מודעות עצמית גבוהה ומגע עם מחוזות אישיים כואבים ופצעים מטאפוריים

ד. יכולת מרשימה להתאים את הטיפול או החינוך להקשר האינדיבידואלי של הקהילה.

יזמים חברתיים מאופיינים באהבת דעת וסקרנות אינטלקטואלית. הם לומדים כדי ליצור ולהשפיע ומיישמים את לימודיהם "הלכה למעשה" ואת זאת הם עושים תוך יצירת שיתופי פעולה פוריים והחזקה בערכים של קהילתיות, שיתוף, סולידריות ומתן אמון (בר ובר-ניר, 1999; Cohen et al., 2019).

המוטיבציה המוצהרת ליזמות חברתית-אידיאולוגית, דהיינו הרצון ליצירת שינוי חברתי וערך חברתי (Austin et al., 2006; Elkington, 2006; Elkington, 2006) אופייני על ידי דיס (Dees, 2003) כשאפיפה עמוקה אחר "ההשפעה הקשורה לחזון" (mission related impact), חזון לייצר שינוי אשר קשור לנושאים חברתיים, קהילתיים וסביבתיים ומביא ערך לאוכלוסיית היעד ולחברה כולה (Nga & Shamuganathan, 2010).

במקביל עולה גם צורך עמוק במשמעות ובתכלית. היזמים משתוקקים להשפיע השפעה עצומה על היקום, ליצור עולם חדש גדול יותר, נפלא יותר ובכך גם ליצור תיקון אישי ותיקון עולם (יפה-ינאי ואחרים, 2009; Bornstein & Barendsen, 2004; Garner & Barendsen, 2004). הם פועלים בנחישות ובלהט להגשים את חזונם, הם טוטאליים ופועלים מתוך התלהבות, ואורך רוח כדי ללוות תהליכים ארוכים ומפרכים. למעשה, היזמים נמצאים בתהליך ארוך שאינו נגמר ולעולם לא בא אל סיפוקו (כהן, 2015).

יזמים חברתיים הם העומדים בראש המחנה, הם אלה שמניפים את דגל האחריות החברתית, הם אלה שחותרים נגד הזרם ובמיזמיהם מספקים מענה לצו השעה ולאתגרי התקופה. זאת משום שאנו חיים בתקופה אשר מאופיינת

פתיחות לדעות שונות (Van-Ryzin et al., 2009). עוד נמצא כי יזמים חברתיים מגדירים את עצמם כסוציאל דמוקרטים בעלי תפיסות אנטי-קפיטליסטיות בדרגות שונות. (Van-Ryzin et al., 2009; Nga & Shamuganathan, 2010)

לוי והארט (Levie and Hart, 2006) חקרו את מאפייני הרקע של יזמים חברתיים בבריטניה בהשוואה לעסקיים ומצאו כי הם נוטים להיות צעירים יותר מחבריהם העסקיים והנטייה ליזמות חברתית עולה ככל שהשכלה עולה. זאת, בהתאם לאחד המתאמים המתועדים ביותר במדעי החברה שלפיו קיים מתאם חיובי בין מאפיינים מבניים ומאפייני השכלה והכנסה גבוהים לבין כל צורות ההשתתפות הפוליטית, הציבורית והארגונית (Verba et al., 1995).

בישראל המחקר על אודות היזמות החברתית החל לקבל תאוצה רק בעשור האחרון של המאה הקודמת, ומחקרים ראשונים בתחום מצאו כי אף על פי שפרופיל היזם החברתי מגוון ומשתנה ישנם מאפיינים משותפים. לרוב, מדובר באנשים ממעמד סוציו-אקונומי בינוני ובינוני-גבוה, אשר מתגוררים בערים גדולות, נשואים, ממוצא אשכנזי ובעלי נתונים השכלתיים גבוהים (למשל, אוליבר-לומרמן, זילבר ודה-שליט, 2013; בר ובר ניר, 1999; בר-שלום ושראל, 2009; ויימן-קוקטון, 2006; Cohen et al., 2019).

עוד נמצא כי יזמים חברתיים בישראל עברו הכשרה אידיאולוגית אשר כוללת השתתפות בתנועות נוער, שנת שירות או מכינה קדם צבאית, כשליש מחזיקים ברקע פיקודי וכמחציתם דיווחו שהם נמצאים בצידה השמאלי של המפה (כהן, 2015). מאפייני רקע אלה מציגים הסבר חלקי להתפתחות היזם. אישיות היזם נמצאה כמרכזית לא פחות ומציגה את הצד המשלים להבנת פרופיל היזם (King & Solomon, 2003). הגישה האישיותית גורסת כי לתכונות אישיות תפקיד חשוב בעיצוב תפיסות והתנהגות של הפרט, (Llewellyn & Wilson, 2003) והיא נמצאה כבעלת השפעה גבוהה ביותר בפיתוח כוונות ליזמות בקרב יזמים מניצים (Frank et al., 2007). בהיבט האישיותי יזמים חברתיים מתוארים כיצירתיים, מוטי משימה, בעלי מוקד שליטה פנימי עם יכולת גבוהה להחלמה מכישלון, רגישות חברתית, מוטיבציה פנימית ואופטימיות (Hemingway, 2005). יזמים חברתיים מתוארים גם כמעוררי השראה, טוטאליים, חדשניים ומסוגלים להניע ולכנות אמון לצורך הנעה לפעולה ובניית רשתות חברתיות (Austin et al., 2006).

יזמים חברתיים נכונים לעבוד ללא הד ציבורי ותגמול מידי (Bornstien, 2004), והם בעלי מוסר מקצועי ואישי גבוה (Drayton, 2005). הם מאופיינים באידיאליסטיות ובמחויבות ולעיתים אף בחוסר ריאליסטיות ונטייה לקחת סיכונים (Roberts & Woods, 2005). יזמים חברתיים מכונים גם מנהיגים חברתיים (למשל, Bornstein, 2004) היות שעבודתם כרוכה בהנעה של

המקורות

- אוליבר-לומרמן, ע', זילבר, ת' ודה שליט, א' (עורכים) (2013). **מנהיגים חברתיים בישראל**. מאגנס.
- איזנברג א' וזליבנסקי-אדן ע' (2019). התאמת מערכת החינוך למאה ה-21. המכון הישראלי לדמוקרטיה.
- בן-נון, ר' (2009). **ההרכב הדמוגרפי והחברתי של יזמים חברתיים בישראל: מאפיינים של מקימי עמותות** [דיסרטציה]. אוניברסיטת בן גוריון.
- בר, נ' ובר-ניר, ד' (1999). **יזמים חברתיים**. הוצאת ג'וינט ישראל, אשלים.
- בר-שלום י', ושראל, ע' (2010). **נושים לשם שינוי**. כרמל.
- ויימן-קוקטון, א' (2006). **יזמים חברתיים מהגרים מחבר העמים: המיזם החברתי והמשמעות המיוחדת לפעילות היזמית** [תזה]. אוניברסיטת בן גוריון.
- יפה-ינאי, א', ינאי, ד' ומילוא, ת' (2009). יזמים ומנהלים - דיוקן משפחתי אתגרי אבחון וייעוץ. **פסיכו-אקטואליה**, יולי, 23-30.
- כהן, ה' (2015). **דיוקנו הפסיכולוגי של היזם החברתי** [דיסרטציה]. אוניברסיטת בן גוריון.
- כהן, ה' (2019). יזמות חברתית. **לקסי קיי**, 12, 8-10.
- מדהלה-בריק, ש' וגל, ג' (2016). מיקור חוץ של שירותי הרווחה: מגמות ותמורות בתוך א.וייס (עורך), **דו"ח מצב המדינה 2016**. מרכז טאוב.
- פסיג, ד' (1997). תסריט רצוי של ליבת תוכנית לימודים. בתוך פלדי, א. (עורך), **החינוך במבחן הזמן** (עמ' 53-61). רמות.
- שריר, מ' (2001). **ממדים לבחינת ההצלחה של מיזם חברתי-תוצר יזמות יחידנית** [דיסרטציה]. אוניברסיטת בן גוריון.
- Ananiadou, K. and M. Claro (2009), 21st Century Skills and Competences for New Millennium Learners in OECD Countries. *OECD Education Working Papers*, 41. OECD.
- Austin, J., Howard, S., & Wei-Skillern, J. (2006). Social and Commercial Entrepreneurship: Same, Different or Both. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 30, 1-22. <https://doi.org/10.1111/j.1540-6520.2006.00107.x>
- Barendsen, L., & Gardner, H. (2004). Leader to Leader. *Is the social entrepreneur a new type of leader*; 43-51. <https://doi.org/10.1002/ltl.100>
- Bennet, R., & Dann, D. (2000). Changing experience of Australian women entrepreneurs. *Gender, Work & Organization*, 7, 75-84. <https://doi.org/10.1111/1468-0432.00095>
- Bornstien, D. (2004). *How to change the World: Social Entrepreneurs and the power of New Ideas*. Oxford University Press.
- Bosma, L., & Levie, J. (2010). *Global Entrepreneurship Monitor (GEM): Executive Report*. Bason College, London Business School.
- Bruyat, C., & Julien, P.A. (2000). Defining the field of research in entrepreneurship. *Journal of Business Venturing*, 16, 165-180. [https://doi.org/10.1016/S0883-9026\(99\)00043-9](https://doi.org/10.1016/S0883-9026(99)00043-9)

באי-ודאות כלכלית ותעסוקתית, הפרטה ומסחור של שירותי הרווחה והחברה ופערים חברתיים וכלכליים שהולכים ומעמיקים (מדהלה-בריק וגל, 2016). יזמים חברתיים מזהים את הפערים האלה ופועלים לגשר, לעצב ולקדם את פני החברה הישראלית לחברה אזרחית ודמוקרטית, חברה המשתתפת על קידום הזכויות החברתיות של כל תושביה באמצעות יצירת פתרונות יצירתיים, חדשניים ואפקטיביים.

חשוב להוסיף כי יזמות ורכישת מיומנויות של יזמות הן צו השעה גם בהיבט הפרקטי כהכנה לדרישות המאה העשרים ואחת. נמצא כי המיומנויות הנדרשות לעשורים הקרובים הן גמישות ויכולת הסתגלות, יזמות, דמיון, סקרנות, חדשנות ויצירתיות, מנהיגות, התמודדות עם חוסר ודאות, למידה בכל עת בכל מקום ולאורך החיים, שיתופיות ועבודת צוות (Claro & Ananiadou 2014). אלו מיומנויות שמערכת החינוך במתכונתה הנוכחית אינה ערוכה לספק בשל מספר חסמים. סוג אחד של חסם נוגע להיותה ממוקדת בהקניית ידע ולא בשיפור כישורים והקניית מיומנויות. סוג שני של חסם נובע מהיותה נוטה לתקינה (סטנדרטיזציה) ולכמות בחינות מוגזמת, חסרה אוטונומיה פדגוגית. שלישית, המנהלים והמורים בבתי הספר אינם שולטים באופן מספק בכישורי המאה ה-21 ומוסדות להכשרת מורים אינם מתאימים את עצמם באופן מספק לשיטות הלימוד המתקדמות. סוג אחר של חסמים נוגע לאופי המוסדי-ארגוני של מערכת החינוך בישראל ולמאפיינים של החברה בה. מערכת החינוך בישראל היא ריכוזית ולכן קשה לקדם בה יזמות ויזמות. כמו כן, התנהלות המערכת הפוליטית והתחלופה הגבוהה של השרים מקשה על גיבוש מדיניות קוהרנטית ארוכת טווח. כל שר שואף להשיק רפורמה חדשה שמזוהה עימו ואינו דבק ברפורמות שקידמו קודמיו.

יחד עם זאת, קיימות כיום מספר רפורמות אשר נועדו לגרום למערכת להתחדש ולהיות רלוונטית. אחת הדרכים היא יצירת מדיניות מוסכמת ליזמות בחינוך והמאפיין העיקרי שלה הוא הכנסת אלמנט של חדשנות באחד ממרכיבי החינוך: הוראה, למידה, תוכן לימודי, טכנולוגיה תומכת, סביבת למידה, פרויקט חינוכי או חברתי, קשר לקהילה (איזנברג וזליבנסקי-אדן, 2019).

רפורמות אלה מתגבשות על בסיס ההבנה כי בכוחה של מערכת החינוך להרחיב ולעצב את תודעת האדם ולשנות את אופני חשיבתו (Schuller, 2010). בכוחו של החינוך לפתח התבוננות רגישה במציאות ולהנחיל כלים מעשיים לניתוח ולעיצוב המציאות בהתאם לדרישות המאה העשרים ואחת. על כן, יש לשקוד על המשך שינוי ופיתוח מערכת חינוך אקטיביסטית וחדשנית שתפעל לקידום של יזמים חברתיים אשר לא רק יגיבו לתמורות החברתיות והכלכליות אלא גם יחוללו אותן.

- Journal of Gender and Entrepreneurship*, 3 (3). 200-217. <https://doi.org/10.1108/17566261111169304>
- Light, C.P. (2008). *The Search for Social Entrepreneurship*. Brooking Institute Press.
- Llewellyn, D. J., & Wilson, K. M. (2003). The controversial role of personality traits in entrepreneurial psychology. *Education & Training*, 45, 341-345. <https://doi.org/10.1108/00400910310495996>
- Mair, J., & Marti, I. (2006). Social entrepreneurship research: A source of explanation, prediction and delight. *Journal of World Business*, 41, 36-44. <https://doi.org/10.1016/j.jwb.2005.09.002>
- Martin, R. L., & Osberg, S. (2007). Social entrepreneurship: The case for definition. *Stanford social innovation review*, 5(2), 28-39. <https://doi.org/10.4236/jss.2018.61002>
- Nga, J. K. H., & Shamuganathan, G. (2010). The influence of personality traits and demographic factors on social entrepreneurship start up intentions. *Journal of Business Ethics*, 95(2), 259-282. <https://doi.org/10.1007/s10551-009-0358-8>
- Pines, A.M., Sadeh, A., Dvir, D., & Yanai, O. (2002). Entrepreneurs and managers similar yet different. *The International Journal of Organizational Analysis*, 10, 17 -190. <https://doi.org/10.1108/eb028949>
- Roberts, D., & Woods, C. (2005). Changing the world on a shoestring: The concept of social entrepreneurship. *University of Auckland Business Review*, 7(1), 45-51.
- Schuller, T. (2010). *The Hungarian Education Sector Research, Development and Innovation System (ERDIS): An International Perspective*. Hungarian Institute for Educational Research and Development.
- Shane, S., & Venkataraman, S. (2000). The promise of entrepreneurship as a field of research. *Academy of Management Review*, 25, 217-226. <https://doi.org/10.2307/259271>
- Sullivan Mort, G.S., Weerawardena, J., & Carnegie, K. (2002). Social entrepreneurship: Toward conceptualization. *International Journal of Nonprofit and Voluntary Sector Marketing*, 8, 76-88. <https://doi.org/10.1002/nvsm.202>
- Verba, S., Schlozman, K. L., & Brady, H. E. (1995). *Voice and equality: Civic voluntarism in American politics*. Harvard University Press. <https://doi.org/10.2307/j.ctv1pnc1k7>
- Wankhade, G. R. (2009). Pro-Social Behaviour Leading to Social Entrepreneurship. <https://ssrn.com/abstract=2125648>
- Yunus, M. (2007). *Creating a World without Poverty: Social Business and the Future of Capitalism*. Public Affairs.
- Zahra, S.A., Gedajlovic, E., Donald, O., Neubaum, D. E., & Shulman, J.M. (2009). A typology of social entrepreneurs: Motives, search processes and ethical challenges. *Journal of Business Venturing*, 24, 519-532. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2008.04.007>
- Cohen, H., & Katz, H. (2016). Social entrepreneurs narrating their careers: A psychodynamic-existential perspective. *Australian Journal of Career Development*, 25(2), 78-88. <https://doi.org/10.1177/1038416216658046>
- Cohen, H., Kaspi-Baruch, O., & Katz, H. (2019). The social entrepreneur puzzle: the background, personality and motivation of Israeli social entrepreneurs. *Journal of Social Entrepreneurship*, 10(2), 211-231. <https://doi.org/10.1080/19420676.2018.1541010>
- Cormie, S. (2010). Assessing entrepreneurial inclination. Some approaches and empirical evidence. *European journal of work and organization psychology*, 9, 7-30. <https://doi.org/10.1080/135943200398030>
- Dees, J. G. (2003). *Social entrepreneurship is about innovation and impact, not income*. Skoll Foundation. www.fuka.duke.edu/centers/case/articles/1004/corner.html.
- Drayton, B. (2005). Where the Real Power Lies. *Alliance*, 10, 29-30.
- Elkington, P. (2006). It's About People, Not Profits. *Business Strategy Review*. 43-45. <https://doi.org/10.1111/j.0955-6419.2006.00433.x>
- Frank, H., M. Lueger, Korunka, C. (2007). The Significance of Personality in Business Start-up Intentions Start-up Realization and Business Success. *Entrepreneurship & Regional Development*, 19, 227-251. <https://doi.org/10.1080/08985620701218387>
- Galderen, M.V. (2000). Enterprising behavior of ordinary people. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 9, 81-88. <https://doi.org/10.1080/135943200398076>
- Gordon, M. (2005). *Roots of Empathy: Changing the World, Child by Child*. Thomas Allen.
- Hemingway, CA. (2005). *The role of personal values in corporate social entrepreneurship*. Research Paper Series, 31. International Centre for Corporate Social Responsibility. Nottingham University Business School.
- House, R. J., & Howell, J. M. (1992). Personality and charismatic leadership. *The Leadership Quarterly*, 3(2), 81-108. [https://doi.org/10.1016/1048-9843\(92\)90028-E](https://doi.org/10.1016/1048-9843(92)90028-E)
- Herriott, E. M. (2000). *Elements of entrepreneurial success: The links among inner competencies, inner development and success* [dissertation] Maharishi University of Management.
- Kets de Vries, M. F. R. (1996). The anatomy of the entrepreneur: Clinical Observation. *Human Relations*, 49, 853-883. <https://doi.org/10.1177/001872679604900701>
- Kidder, T. (2004). *Mountains beyond Mountains: The Quest Dr. Paul Farmer, A Man who would Cure the World*. Random House.
- King, S., & Solomon G. (2003). *Parental and gender influence on entrepreneurial intention, motivations and attitudes*. State University. <https://usasbe.org/knowledge/proceedings/proceedingsDocs/USASBE2003proceedings-12.pdf>.
- Leadbeater, C. (2001). *The Rise of Social Entrepreneur: Demos*.
- Levie, J & Hart, M. (2011). Business and social entrepreneurs in the UK: gender, context and commitment. *International*